

Woord van leven van augustus 2018

“Ik heb je altijd liefgehad, mijn liefde zal je altijd vergezellen.” Jeremia 31, 3

De profeet Jeremia werd door God tot het volk van Israël gezonden. Het heeft de pijnlijke ervaring moeten doormaken van de ballingschap in Babylon en heeft alles verloren wat zijn identiteit en zijn uitverkiezing vormde: zijn land, de tempel, de wet... Het woord van de profeet verscheurt deze sluier van leed en ontgoocheling. Het is waar: Israël is ontrouw geweest aan het liefdesverbond met God en is zo zijn ondergang tegemoet gegaan. Maar nu hoort het de aankondiging van een nieuwe belofte van vrijheid, van redding, van een vernieuwd verbond, dat God in zijn eeuwige liefde, die nooit werd herroepen, voor zijn volk voorbereidt.

“Ik heb je altijd liefgehad, mijn liefde zal je altijd vergezellen.”

De eeuwige en onherroepelijke trouw van God is een van de kenmerken van zijn liefde. Hij is Vader van elk menselijk schepsel, een Vader die als eerste liefheeft en zichzelf altijd waarmaakt. Zijn trouw raakt ieder van ons en geeft ons de mogelijkheid om iedere zorg op Hem af te wentelen. Hij is eeuwige en geduldige Liefde. Ook wij kunnen daarin groeien en onze relatie met Hem en met de anderen versterken. We weten heel goed dat we nog niet zo stabiel zijn in onze inzet om God en de medemensen lief te hebben, hoe oprecht we dat ook willen. Maar zijn trouw aan ons krijgen we gratis en bereikt ons altijd, los van onze eigen ‘prestaties’. Met deze vreugdevolle zekerheid kunnen we ons vrijmaken van onze beperkte horizon, iedere dag opnieuw beginnen op onze weg en ook zelf getuigen worden van deze ‘moederlijke’ tederheid.

“Ik heb je altijd liefgehad, mijn liefde zal je altijd vergezellen.”

Deze blik van God op de mensheid laat ook het prachtige plan zien van een broederschap die in Jezus zijn vervulling zal vinden. Hij getuigde van zijn vertrouwen op de liefde van God met zijn woord en vooral met het voorbeeld van zijn leven. Hij heeft voor ons de weg geopend om de Vader na te volgen in de liefde voor iedereen (Mat. 5, 43 e.v.) en ons duidelijk gemaakt dat het de roeping is van iedere man en vrouw om bij te dragen aan relaties van openheid en dialoog rondom ons.

Hoe kunnen we het Woord van leven van deze maand concreet maken? Chiara Lubich nodigt ons uit het hart te hebben van een moeder: “Een moeder staat altijd open, helpt altijd, hoopt altijd, heeft iedereen lief.”[\[1\]](#)

“Ik heb je altijd liefgehad, mijn liefde zal je altijd vergezellen.”

Een jonge vrouw die op een dag besloten had heel bewust het Evangelie te gaan leven, vertelde: “Ik ervoer een vreugde en liefde die ik nooit eerder had ondervonden en voelde het verlangen deze door te geven buiten de muren van ons huis. Ik herinner me dat ik me naar het

ziekenhuis heb gehaast, naar de vrouw van een collega. Ze had een zelfmoordpoging gedaan. Ik was op de hoogte van haar problemen, maar had er nooit aan gedacht haar te helpen. Nu voelde ik haar pijn als de mijne, en ik deed er alles voor om de situatie op te lossen die haar tot die wanhoopsdaad had gebracht. Deze gebeurtenis betekende voor mij een mentaliteitsverandering. Ik begreep daardoor dat ik voor iedereen die ik ontmoet een teken kan zijn, hoe klein ook, van de liefde van God zelf.”

Wat zou het zijn als ook wij met de steun van de trouwe liefde van God deze houding aannemen tegenover iedereen die we in de loop van de dag tegenkomen?

Letizia Magri

[1] Vgl. C. Lubich, *Cercando le cose di lassù*, Rome 1992, blz. 41-42. Zie ook: *Carissimi II*, blz. 65.